

Лазаръ Ивановичъ Кифаловъ. Михаилъ Кифаловъ на нѣкоко пѣти е искалъ да вземе при себе си въ Букурещъ Лазара Кифалова, но баща му Йото, който учителствувалъ около 36 години въ Тетевенъ и въ много други села въ Орханийската околия, наричана тогава „Жлебъгъ“, не се съгласилъ да пусне сина си на чужбина, а се погрижилъ да го настани за учителъ, а по-послѣ и упоилъ.

Още отъ 1859 г., говори П. Кисимовъ, Михаилъ Кифаловъ бѣше издѣйствувалъ за проектираната отъ него болница въ Търново „Св. Козма и Дамянъ“ отъ ромънското правителство,—въ врѣмето на князь А. Куза — годишна помощъ отъ 10000 тогавани влашки леи (гроша), която помощъ дѣйствително се отпуска нѣколко години и се спрѣ по причина на неотварянето на болницата. Тя не се осъществи по много причини, дори и слѣдъ освобождението на България. Цѣла история има тая болница, за отварянето на която д-ръ В. Беронъ суетно се стара... („Истор. работи“, 78 стр.). При послѣднѣото си дохождане въ Тетевенъ прѣзъ 1860 г., М. Кифаловъ е молилъ Лазара Кифалова да се съгласи и отиде за свещеникъ въ Търново, дѣто Кифаловъ, споредъ своята любима мечта, е искалъ, както вече се спомена, да въздигне училище и болница; въ лицето на Л. Кифалова той е искалъ да има тамъ единъ свой човѣкъ, на когото да повѣри своитѣ прѣдначинания, обаче по много причини, а главно, че тетевенци не искали да се раздѣлятъ съ своя любимъ учителъ и свещеникъ, Л. К. не отишелъ въ Търново. Прѣзъ това си прѣбиване въ Тетевенъ, Михаилъ Кифаловъ повдигналъ въпроса да се образува една благодѣтелна ученолюбива дружинка, която съ парични помощи да помага за прѣвеждане и съчиняване книги на матерния езикъ, за събиране на български пѣсни, а най-много и за записване на лѣкарства отъ билки и бурени, съ които народътъ се лѣкува. Подъ не-